

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/47/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814205572
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6814205572.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčkovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti odporkyni: I. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. D. XXXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 233,96 Eur s príslušenstvom,, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 17. 10. 2014 č. k. 6C/37/2014 - 32, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh v prevyšujúcej časti zamietol, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 58,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 58,- Eur od 17. 03. 2012 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že v Zmluve o úvere zo dňa 25. 01. 2010, ktorá bola uzavretá účastníkmi konania a z ktorej navrhovateľ uplatnil svoje nároky, chýbajú podstatné náležitosti stanovené § 4 ods. 2 písm. i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z., keď zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré musí odporkyňa zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neobsahuje ani počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Sledujúc účel a zmysel ustanovenia § 4 zákona č. 258/2001 Z. z., ktorým je poskytnúť dlžníkovi všetky základné potrebné informácie pre rozhodnutie o uzatvorení zmluvy, aj revolvingové úvery musia obsahovať tieto údaje. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. prvostupňový súd dospel k názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže odporkyňa čerpala úver v celkovej výške 340,- Eur a navrhovateľovi zaplatila splátky úveru v celkovej výške 282,- Eur, uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 58,- Eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 17. 03. 2012 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Proti rozsudku prvostupňového súdu vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne, aby rozsudok prvostupňového súdu odvolací súd zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel. V odvolaní namietal, že pokiaľ súd návrh zamietol s poukázaním na hmotnoprávne ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a aplikoval fikciu bezodplatnosti predmetného úveru, navrhovateľ

sa návrhom okrem úrokov a poplatkov domáhal aj zaplata zmluvnej pokuty vo výške 3,43 Eur, pričom súd prvého stupňa v tejto časti žalobného návrhu zamietavý dôvod absolútne nešpecifikoval hmotnoprávnou úpravou. Pokiaľ súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že veriteľ je povinný uviesť v zmluve výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov počtu splátok a celkových nákladov, predmetnú „povinnosť“ nesubsumoval pod akékoľvek hmotnoprávne ustanovenie. Navrhovateľ má za to, že takáto povinnosť nemá oporu v právnom poriadku SR. Má za to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať prednostne hmotnoprávnu úpravu platnú a účinnú v rozhodnom období, a to zákon č. 251/2001 Z. z. Namietal, že navrhovateľovi, ako účastníkovi konania, sa postupom súdu prvého stupňa odňala možnosť konať pred súdom, keďže v odvolacom konaní je mu znemožnené adekvátne pripraviť odôvodnenie svojho podania s ohľadom na inkohorentnosť právnych záverov súdu prvého stupňa. Pokiaľ prvostupňový súd zamietol v prevyšujúcej časti žalobný návrh predovšetkým z dôvodu, že zmluva neobsahuje základné zákonom č. 258/2001 Z. z. predpísané náležitosti, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré musí odporca zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ani počet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, má za to, že súd nesprávne právne posúdil vec. Poukázal na to, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je odporcovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany navrhovateľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálnej dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Poukázal v tomto smere na dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z. z., má za to, že revolvingovú zmluvu možno právne posudzovať s ohľadom na znenie § 2a zákona č. 258/2001 Z. z. za spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Poukázal na to, že žalobca v mesačných výpisoch informoval žalovaného o výške splátky, výške dlhu a výške úroku. Zastáva názor, že neuvedenie RPMN a súvisiacich náležitostí v predmetnom právnom úkone nie je možné sankcionovať aplikáciou fikcie o bezúročnosti, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle odporcu a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 01. 2001 sp. zn. 6Co/95/2010.

Písomné vyjadrenie odporcu k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, súd svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 O. s. p. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 21. 01. 2010, stanovuje pod písmenom a/ až s/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby takúto zmluvu bolo možné považovať za zmluvu platnú. Prvostupňový súd aplikujúc ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i/ a j/, keď zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, považoval v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 citovaného zákona za úver bezúročný a bez poplatkov. Úvahy navrhovateľa, ktoré uvádzal v odvolaní, týkajúce sa výkladu a aplikácie ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona č. 251/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poukazujúc aj na citáciu z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2001 Z. z. s poukazom na to, že tento zákon s ohľadom na totožný predmet právnej úpravy je možné za účelom výkladu práva vzťahovať

aj k zákonu č. 258/2001 Z. z., nemajú oporu v dikcii ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. a závery, ktoré navrhovateľ vyvodil v odvolaní, že u takéhoto typu úveru, ktorý uzavreli účastníci v danom prípade (revolvingový úver), nie je možné stanoviť tie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na absencii ktorých prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Neušlo pozornosť odvolacieho súdu, že navrhovateľ si protirečí, pretože napríklad aj z úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., platných od 01. 11. 2005, ktoré navrhovateľ doložil do súdneho spisu, jednoznačne vyplýva, že v zmysle hlavy V. podmienky splácania úveru: „klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ“. Navrhovateľ teda bol povinný termín splatnosti a výšku mesačnej splátky uviesť priamo v úverovej zmluve. V úverovej zmluve zo dňa 25. 01. 2010 však nie je uvedený žiadny termín splatnosti mesačnej splátky. Výška mesačnej splátky je stanovená len ako percentuálna časť z dlžnej čiastky, pričom v hlave V. § 2 Úverových zmluvných podmienok je výška pravidelnej mesačnej splátky stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky, t. j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a prípadne sankciami k poslednému dňu účtovaného obdobia, pričom za účtovné obdobie sa považuje kalendárny mesiac. Pokiaľ teda v Úverovej zmluve zo dňa 25. 01. 2010 je uvedená výška mesačnej splátky ako „4 % z dlžnej čiastky“, takýto údaj nie je postačujúci, je nekonkrétny, nie je z neho ani zrejmé, koľko predstavuje dlžná istina úveru, koľko dlžné bežné úroky a poplatky, prípadne sankcie. Prvostupňový súd správne teda posúdil, že podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. predmetná úverová zmluva neobsahuje. Rovnako zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z. Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru pri uzatváraní zmluvy účastníci nevedia určiť, kedy a koľko z úveru bude čerpané a nie je možné presne stanoviť takéto podmienky (náležitosti zmluvy), aj podľa názoru odvolacieho súdu Úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 25. 01. 2010 je spotrebiteľskou zmluvou a je nutné na ňu aplikovať ustanovenia smerujúce k ochrane práv spotrebiteľa a musí spĺňať všetky náležitosti v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. V súdnej veci sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1, § 2 zákona č. 258/2001 Z. z., z obsahu konkrétnej Zmluvy o úvere zo dňa 25. 01. 2010 je zrejmé, že požiadavka osobitnej právnej normy v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. splnená nebola, a to konkrétne ustanovenie § 4 ods. 1 písm. i/ a j/ citovaného zákona. Keďže na základe tejto zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver a táto úver čerpala vo výške 340,- Eur, v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. bola povinná vrátiť na poskytnutý úver finančnú čiastku rovnajúcu sa výške poskytnutého úveru, t. j. sumu 340,- Eur. Pokiaľ v konaní bolo preukázané, že zaplatila navrhovateľovi celkovo v splátkach sumu 282,- Eur, prvostupňový súd správne uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi čiastku 58,- Eur a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Na záver odvolací súd k námietke odporcu uvedenej v odvolaní, že predmetom žaloby bola aj zmluvná pokuta vo výške 3,43 Eur, pričom súd sa k oprávnenosti tejto pohľadávky v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyjadril, odvolací súd uvádza, že keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nemohol navrhovateľovi vzniknúť ani nárok na zmluvnú pokutu vzhľadom na koncipovanie zmluvnej pokuty, ktorá však bola uvádzaná len v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v hlave VII. § 5, pričom táto zmluvná pokuta bola koncipovaná tak, že mala zodpovedať výške ušlého úroku a keďže sa úver považuje za bezúročný, nárok na zmluvnú pokutu vzniknúť nemohol. Okrem toho súd poukazuje na to, že navrhovateľ vôbec ani nepreukázal, že by mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu. V návrhu samotnom ani v priebehu súdneho konania vo vzťahu k zmluvnej pokute neuvádzal žiadne skutočnosti, na základe čoho má nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na rozhodnutie iného súdu, a to Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27. 01. 2011, odvolací súd uvádza, že v súdnej veci nie je viazaný právnym názorom iného súdu: pri právnom posúdení súd musí vychádzať zo zisteného základu vecí, a preto závery vyslovené v inej právnej veci nie sú z hľadiska rozhodnutia o odvolaní navrhovateľa v tejto veci smerodajné.

Odvolací súd teda uzatvára, že pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 3 druhá veta § 4 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých

zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ustanovení § 4 ods. 2 citovaného zákona, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami navrhovateľa uvádzanými v odvolaní, pretože tieto námietky sú potom bez vplyvu na výsledok rozhodnutia v danej veci. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v odvolaní napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 151 O. s. p. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, táto si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a súd ani nezistil, že by jej v rámci odvolacieho konania vznikli trovy konania, preto súd rozhodol, že odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.